

РЕШЕНИЕ

№ 1655

гр. Варна, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Д.

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Д. Гражданско дело №
20213110117227 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.150 от СК.

Производството е образувано по повод предявен от ИВ. Й. Г., ЕГН:*****, Варна, ул. „****“ 705, вх.2, ет.5, ап.17, чрез адв. Й.Д. Б.–ВАК, **против** К. ИВ. Д., ЕГН:*****, Варна жк. „****“, ет.4, ап.35 иск с правно основание чл. 150 от СК за изменение размера на заплащаната от ответника в полза на децата месечна издръжка определена с Решение №1180 от 21.10.2019 г., постановено по гр.дело № 1551/2019 г. на Окръжен съд-Варна, потвърдено с Решение №43/10.04.2020г. на АпС-Варна, чрез нейното увеличаване от 200 лв. /сто лева/ на 400 лв. /четиристотин лева/, считано от датата на предявяване на исковата молба, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска с падеж първо число на месеца, за който се дължи, до настъпване на обстоятелство за изменянето или прекратяването ѝ.

Ищцата твърди, че с Решение №1180 от 21.10.2019 г., постановено по гр.дело № 1551/2019 г. на Окръжен съд- Варна, потвърдено с Решение №43/10.04.2020г. на АпС-Варна, ответникът е осъден да заплаща издръжка в размер на по 200 лева в полза на сина им **** Д., ЕГН*****, роден на ****г. Твърди, че бащата К. ИВ. Д. заплаща тази издръжка чрез съдия-изпълнител и с това приключват грижите му за сина ни, а за детето се грижа само ищцата. Твърди, че синът им **** Д. е на пет години и с доста проблеми

в здравословното му състояние - инфекции на горните дихателни пътища, хипертрофия на тонзилите с хипертрофия на аденоиди и алергичен ринит, а най - сериозният му здравословен проблем е че проявява разстройство на експресивната реч, което установи ЛКК и препоръча ресурсно подпомагане от логопед, психолог и специален педагог. Твърди, че това налага ежемесечни консултации със специалисти, лекарства и завишени специални грижи от моя страна с оглед на това, че според лекарите не може да функционира самостоятелно в структурирана среда каквато е детската градина, т.к няколко пъти го спирани от посещение в детската градина, заради проблемното му държание, но с помощта на медицински специалисти се овладява поведението му. Твърди, че присъдената издръжка в размер на 200 лева вече е крайно недостатъчна с оглед инфлацията и нарасналите нужди на детето. Твърди, че работи като застрахователен брокер- оператор данни към **** ООД и получава трудово възнаграждение в размер на 650 лева, но предвид състоянието на детето нямала голям избор за да работи на повече от едно място и да набави по този начин необходимите средства за храна, облекло, лечение и други от първа необходимост потребности. Твърди, че не притежава личен имот и доходи като наем, рента и др. Твърди, че не е в състояние сама да издържа детето.

Твърди, че възможностите баща му на този етап с добри –той е в работоспособна възраст и реализира добри доходи от трудова дейност, т.к. от април плава като моряк под чужд флаг и реализира добри доходи. Фирмата, която го е наела е Немо, базирана в гр. ****, ****. Тъй като екипажа се осигурявал по швейцарски закони, бащата получавал отделно от заплащането си по трудово възнаграждение и още по 220 евро на месец за ****, които са приблизително около 400 лева, от които не е дал нищо за детето. Твърди, че бащата заявявал пред общи приятели, че взема парите на детето за себе си. Моли за присъждане на разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът депозира писмен отговор, в който не оспорва, че с ищцата са родители на детето ****, както и факта на присъдената издръжка от 200 лева. Оспорват се част от изнесените в ИМ факти, като се твърди, че бащата желаел и участвал в издръжката на детето и редовно изплащал дължимата издръжка. В същото време са твърди, че имал наложен запор върху трудово възнаграждение, заради дължими суми за издръжка. Оспорва се размера на претендираната издръжка и повишаване

нуждите на детето. Оспорва се твърдението за проблеми в здравословното състояние на детето, като се изтъква, че явно те са били налични и към момента на първоначално определяне на издръжка. Ответникът оспорва възможността си да заплаща по-висок размер на издръжка. Изтъква, че има и друго по-малко дете от връзка с друга жена, но не твърди да заплаща издръжка и в негова полза.

По същество моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител поддържа предявения иск и моли същия да бъде уважен.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изтъква, че искът е евентуално частично основателен, до размера от 250 лева.

Дирекция „Социално подпомагане”, гр.Варна, редовно призована по реда на чл. 15, ал. 6 от ЗЗДт, депозира писмо, с което изразява становище за основателност на искането за увеличаване размера на определената издръжка.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа страна:

Няма спор между страните, че **** Д., ЕГН:*****, роден на ****Г., е дете на ИВ. Й. Г. и К. ИВ. Д..

Безспорно е между страните, че с Решение № 1180 от 21.10.2019 г., постановено по гр.дело № 1551/2019 г. на Окръжен съд- Варна, потвърдено с Решение №43/10.04.2020г. на АпС-Варна, ответникът е осъден да заплаща издръжка в размер на по 200 лева в полза на сина им **** Д., ЕГН*****, роден на ****Г.

По делото са приети следните писмени доказателства: удостоверение за раждане издадено въз основа на акт за раждане № 0902/12.10.2016 г., решение № 1180/21.10.2019 г., решение № 73/10.04.2020 г., квитанция към приходен касов ордер № 114/25.10.2019 г., служебна бележка ЕИК **** медицинско направление от 12.08.2021 г., психолого-педагогическа характеристика от детска градина № 12 „****“ от 04.2021 г., психологическо изследване от Фамилен център Пан от 12.03.2021 г., амбулаторен лист № 000738 от

02.07.2020 г., амбулаторен лист № 001737 от 04.11.2020 г., резултат от медицинско изследване от 30.10.2020 г., амбулаторен лист № 000055 от 17.03.2021 г., амбулаторен лист № 000689 от 18.03.2021 г., медицински протокол на лекарска консултативна комисия от 18.03.2021 г.; удостоверение за раждане № 0020190771 от 28.11.2019 г., справка № 57269/18.01.2022 г. от Агенция по вписванията, трудов договор превод от английски език за стажант моряк за периода от 01.04.2021 г. до 30.04.2021 г., договор за наем от 04.01.2021 г.; удостоверение изх.№ 107 от 02.02.2022 г., квитанция към приходен ордер издадена от СК БДД – Варна от 03.02.2022 г., справка за актуално състояние на трудови договори към дата 03.02.2022 г., договор за покупко-продажба на МПС от 02.08.2021 г.; трудов договор на ответника в заверен превод от английски език и разпореждане от НОИ № 031-00-573-1 от 04.02.2022 г.

Представена е квитанция към приходен касов ордер, според която ищцата заплаща на 25.10.2019г. месечна такса в размер от 48лв., за посещаване от страна на детето на Детска градина „****“.

Представена е квитанция към приходен касов ордер от 03.02.2022г., според която ищцата заплаща месечна такса в размер от 50 лв. за посещаване от страна на детето на спортен клуб.

От представена психолого- педагогическа характеристика на детето на **** Д. от детска градина №12 -**** се установява, че през учебната 2019/2020г. адаптацията му протича трудно, но въпреки поведенческите му и емоционални прояви е приет от децата в групата и посещава детска градина с желание. Заключение е, че детето има нужда от постоянна подкрепа в ежедневните и обучителните дейности.

От заключение на проведено психологическо изследване във фамилен център „ПАН” на 12.03.2021г. се отчита дефицит по отношение на комуникативните умения, психосоциалната адаптация и способността за саморегулация на емоциите и поведението. Наблюдава се психомоторна раздвиженост и непоседливост. Към момента детето не може да функционира самостоятелно в структурирана среда и да се адаптира към изискванията на учебното заведение. Препоръчват се консултация с детски психиатър и/или невролог, постепенна реадаптация в детска градина, като детето прекарва кратко време в групата (по 1-2 часа) с подкрепа на възрастен, който да го

насочва, да настоява да изпълни задачите и да го извежда от занимание регулярно, докато детето изгради и автоматизира умения за работа в структурирана среда. Препоръчват се логопедична терапия и психологична терапия.

От приложен медицински протокол от ЛКК се установява, че при извършено изследване на детето, е поставена диагноза Разстройство на експресивната реч и Други разстройства в поведението. Препоръчано е ресурсно подпомагане, чрез ползване услуги на логопед, психолог, специален педагог.

От представено Удостоверение от „****” се установява, че ищцата получава месечно трудово възнаграждение в размер от около 550 лв.

Представен е трудов договор, според който ответникът полага труд по безсрочно трудово правоотношение като моряк, от 01.05.2021г. с основно месечно трудово възнаграждение в размер от 1100 евро, плюс месечни бонуси в минимален размер от 200 евро.

Представено е Удостоверение за раждане на дете **** Д. – роден на 26.11.2019г., от което се установява, че ответникът по делото е баща на това дете, а майката **** получава обезщетение за безработица, считано от 26.01.2022г. до 25.05.2022г. в размер от 12,00 лв. дневно, видно от приложено Удостоверение от НОИ за изплащани обезщетения за безработица на лице.

Представени са медицински документи за заболявания и лечение на детето.

Представен е договор за покупко продажба на автомобил, според който ищцата е придобила лек автомобил за сумата от 1600 лева.

В хода на съдебното производство в полза на ищцата бяха събрани гласни доказателства, чрез провеждане на разпит на свидетел, които съдът приема за обективни и безпристрастни и кредитира изцяло.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Изложената в исковата молба фактическа обстановка и формулираният въз основа на нея петитум на исковата претенция обуславят извод за предявен иск с правно основание чл.150 от СК за изменение размера на присъдената в полза на детето **** месечна издръжка, чрез нейното увеличаване от 200 лева

на 400 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Задължението на родителя за издръжка към непълнолетното му дете е безусловно. Нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят от обикновените условия на техния живот, като се вземат предвид възрастта, образованието, здравословното им състояние и всички други обстоятелства, които са от значение за всеки конкретен случай, като не следва да се присъжда издръжка в размери, стимулиращи към обществено непозволен начин на живот, лукс и даващи възможност сумите да се използват извън целите на издръжката /така т. 4 от ППВС № 5/1970г./. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които я дължат - чл.142, ал.1 от СК. Възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация /съгласно дадените указания с т.5 от ППВС №5/1970г./. Според т.6 от цитирания тълкувателен акт, двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при който се отглежда детето. Пояснено е, че усилията, които се полагат в този случай от родителя по повод ангажираността му във връзка с отглеждането на детето, следва да се вземат под внимание при определяне размера на издръжката, която този родител дължи. Под понятието възможност на родителя се разбира материалното му положение, движимо и недвижимо имущество, различните видове доходи, които той реализира, неговата възраст и трудоспособност, както и квалификацията му, като тази възможност се преценява към момента на постановяване на решението. Същевременно минималният размер на издръжката на едно дете съгласно чл. 142, ал. 2 от СК, е равна на една четвърт от размера на МРЗ/за 2022г. при МРЗ от 710 лв., минималният размер на издръжка е 177,50лв./ Правото на детето да получи издръжка от своите родители, както се посочи по-горе, е безусловно. При новата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя.

Основателното провеждане на предявената искова претенция предполага успешно провеждане на пълно и главно доказване наличието на елементите от фактическия състав на цитираната разпоредба, а именно изменение на обстоятелствата по повод на които е присъдена издръжката.

Изменение на обстоятелствата е налице при една от следните две хипотези - при трайно и съществено изменение на нуждите на издържаното лице или при трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице. За изменение на присъдената издръжка е достатъчно наличието на една от посочените предпоставки.

Според решение № 146 от 27.04.2015 г. по гр. д. № 5404/2014 г. на ВКС, нуждите на лицата, които имат право на издръжка се определят съобразно с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и всички обстоятелства, които са от значение за случая, а възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация, които са винаги обективни и конкретни. Двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето.

В настоящия случай при формиране на изводите си по същество на спора съдът съобразява, че първоначално присъдената издръжка дължима от ответницата в полза на детето **** е определена с влязло в законна сила на 10.04.2020г. съдебно решение. Към момента на предявяване на настоящия иск за промяна на размера на издръжката чрез нейното увеличение – 01.12.2021г. са изминали почти две години, но в същото време следва да бъде отчетена значителната негативна промяна в социално-икономическата обстановка в Р **** и цяла Европа, довела до значително повишаване на нивата на инфлация, продиктувана от увеличаване цените на стоките. Освен това през настоящата учебна година – 2022/2023г. детето ще постъпи в първи клас и се увеличават значително разходите по подготовката му за училище.

Съдът приема, че е изминал достатъчно дълъг период и са настъпили значителни промени в социално-икономическата обстановка в Р **** от определяне на размера на дължимата издръжка до настоящия момент, а освен това е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издържаното лице, доколкото същото предстои да започне училище, а ноторно известен на

всеки родител е факта на увеличените нужди от средства за издръжка на един ученик.

Изхождайки от възприетия размер на минималните средства, необходими за покриване на минимални жизнени потребности от храна и нехранителни стоки и услуги на едно лице към настоящия момент, съдът намира, че средствата, необходими за средномесечната издръжка на детето **** е в размер на около 500 лева минимум. По делото не са налице доказателства, че **** се нуждае от значителни допълнителни средства за провеждане на лечение.

От представените по делото доказателства е видно, че към настоящия момент майката работи по трудово правоотношение, като са представени доказателства за доходи, които да реализира в размер на около 550 лева месечно – нетно възнаграждение към м.01.2022г.

От представения Трудов договор се установява, че ответникът полага труд като моряк на кораб и получава минимално месечно възнаграждение в размер на около 1300 евро с включените добавки. По делото бяха представени доказателства, че ответникът има и друго малолетно дете, за което твърди, че полага грижи и дължи издръжка.

Съдът намира, че макар възможностите на родителя, който дължи издръжка по същността си да представлява обективен показател и се определя от доходите му, квалификация, имотно състояние, обстоятелствата дали има други деца, за които също е длъжен да се грижи, то следва да се вземе предвид, че задължението за даване на издръжка на непълнолетно дете е безусловно. Следва да се отчете, че и двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, съобразно възможностите на всеки от тях поотделно, както и се вземе в предвид и непосредствените грижи на родителя при когото живее детето и при отчитане изцяло интереса на детето, което следва да живее така, както ако живее и с двамата си родители.

Съдебната практика на съдилищата не освобождава от задължението за издръжка дори родител, който е безработен, но се намира в трудоспособна възраст. Това, което съдилищата приемат, като основание за този извод е субективното отношение на родителя към възможността да реализира въобще доходи или по-високи доходи от установените, т. е. волята и желанието на родителя да осигури издръжката на своето дете. Това становище възприема и

настоящата съдебна инстанция.

При определяне на конкретния размер на издръжката следва да се съобразят възможностите на дължачия издръжка, за който по делото не се установява да е нетрудоспособен или за него да са налице обективни причини да не полага труд и да не разполага с никакви доходи. Поради тази причина и конкретните реални нужди на детето с оглед правилното му отглеждане, възпитание и развитие следва да бъдат преценявани, както тези нужди биха били задоволени ако родителите живееха заедно. Родителите, отговорни за детето, имат първостепенна отговорност да осигурят в рамките на своите способности и финансови възможности условията за живот, необходими за развитието на детето, т. е. съдът следва да основава решението си за издръжката на детето единствено при съобразяване с неговите конкретни нужди и с възможностите на родителите, без да е ограничен в преценката си от никакви други предпоставки, включително от предварително определени граници относно размера на издръжката и каквато вече няма след отмяна на СК от 1985 г. - чл. 85, ал. 1 и при определен в новия СК само минимален размер на издръжката.

Като отчете горните обстоятелства и съобрази безусловния характер на задължението на родителя за издръжка към ненавършилото му пълнолетие дете, съдът намира, че от сумата от 500 лева месечно, необходими за издръжката на детето ****, ответникът следва да участва със сумата от 350 лева месечно, като остатъкът следва да се допълва от доходите на майката.

Следва да се съобрази обстоятелството, че майката е заета с преките и непосредствени грижи по отглеждането и възпитанието на детето. Следователно, изхождайки от приоритетния интерес на детето и настъпилите трайни изменения в неговите нужди и потребности, решаващият състав приема, че са налице предпоставки за изменение в размера на издръжката.

С оглед на горното съдът намира, че исковата претенция с правно основание чл.150 от СК следва да бъде уважена за сумата от 350,00 лв. за детето ****.

По разноските:

Ищцата е отправила искане за присъждане на разноски, като представя доказателства за разноски в размер на 400лв. - адв.възнаграждение. Предвид изхода на делото на ищеца следва да се присъдят разноски, за които са налице

доказателства да са извършени по делото за адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от иска в размер на 300 лева, които следва да се възложат в тежест на ответника, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Ответникът също е отправил искане за присъждане на разноси, като представя доказателства за разноси в размер на 600лв. - адв.възнаграждение. Предвид изхода на делото на ответника следва да се присъдят разноси, за които са налице доказателства да са извършени по делото за адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от иска в размер на 150 лева, които следва да се възложат в тежест на ищцата, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и дължимата за производството държавна такса, определена съобразно чл.1 от ТДТССГПК вр.чл. 69, ал.1, т.7 ГПК в размер на 216 лева.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на определената с влязло в законна сила Решение № 1180 от 21.10.2019 г., постановено по гр.дело № 1551/2019 г. на Окръжен съд-Варна, потвърдено с Решение №43/10.04.2020г. на АпС-Варна месечна издръжка, дължима от К. ИВ. Д., ЕГН:*****, Варна жк. „****“, ет.4, ап.35, в полза на детето **** Д., ЕГН*****, роден на ****г., платима чрез неговата майка и законен представител ИВ. Й. Г., ЕГН:*****, Варна, ул. „****“ 705, вх.2, ет.5, ап.17, посредством **УВЕЛИЧАВАНЕ** на същия от 200,00 лв. на **350,00 /триста и петдесет/ лева** месечно, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 01.12.2021г. до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, с падеж считано от датата на предявяване на исковата молба, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска с падеж първо число на месеца, за който се дължи, като **ОТХВЪРЛЯ** исковата претенция за горницата, до претендирания размер от 400 лева, на основание чл. 150 от СК.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА К. ИВ. Д., ЕГН:*****, Варна жк. „****“, ет.4, ап.35, **ДА**

ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненски районен съд сумата от 216 лева /двеста и шестнадесет лева/, представляваща държавна такса върху увеличения размер на издръжката.

ОСЪЖДА К. ИВ. Д., ЕГН:*****, Варна жк. „****“, ет.4, ап.35, **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. Й. Г., ЕГН:*****, Варна, ул. „****“ 705, вх.2, ет.5, ап.17, в качеството ѝ на майка и законен представител на **** Д., ЕГН:*****, роден на ****г., сумата от 300,00/триста лева/, представляваща сторени разноси - адвокатско възнаграждение и ДТ, съобразно уважената част от иска, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА ИВ. Й. Г., ЕГН:*****, Варна, ул. „****“ 705, вх.2, ет.5, ап.17, в качеството ѝ на майка и законен представител на **** Д., ЕГН:*****, роден на ****г., **ДА ЗАПЛАТИ** на К. ИВ. Д., ЕГН:*****, Варна жк. „****“, ет.4, ап.35, сумата от 150,00/сто и петдесет лева/, представляваща сторени разноси - адвокатско възнаграждение и ДТ, съобразно уважената част от иска, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му, на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____